

Заняття 5

Авраам та його нащадки

Розділ для читання: Розділи 6 та 7 з «Провідника до Біблії»

Головні періоди: Родина Авраама

Біблійний матеріал уроку: Книга Буття 12-40.

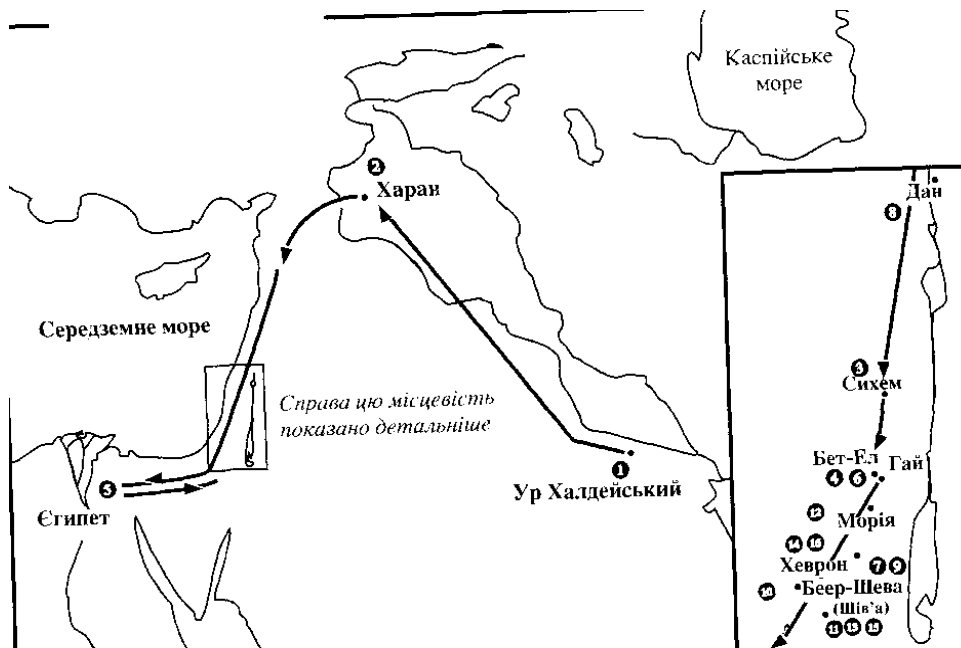
Цілі уроку: Ознайомитись із:

- обіцянками та заповідями, які Бог уклав з Авраамом; головними членами родини Авраама;
- уроками, які можна здобути на прикладі їх життя.
-

Авраам - людина віри

Біблія вперше знайомить нас з Авраамом, коли йому виповнилось сімдесят п'ять років, і він ще був відомий за іменем Аврам. Оскільки рідною мовою Авраама була єврейська, він та його нащадки згадуються в Біблії як євреї (Буття 14:13; 39: 14; 17). Його жінкою була Сара, на диво гарна жінка навіть у похилому віці. Хоча Аврам досяг і

і великого багатства, він та Сара жили у глибокому смутку, тому що були бездітними.

Дід та батько Авраама оселились в Месопотамії, у долині Євфрату. Ця місцина була відома через розвинену економіку та високу культуру. У дванадцятій главі Книги Буття Бог з'явився Авраамові та звелів залишити його спокійну та благословенну батьківщину. Не

пояснюючи, куди Він веде Авраама, Бог просто сказав: «Вийди... до Краю, який Я тобі покажу» (Буття 12:1).

За це Бог пообіцяв Аврааму дати йому благословення:

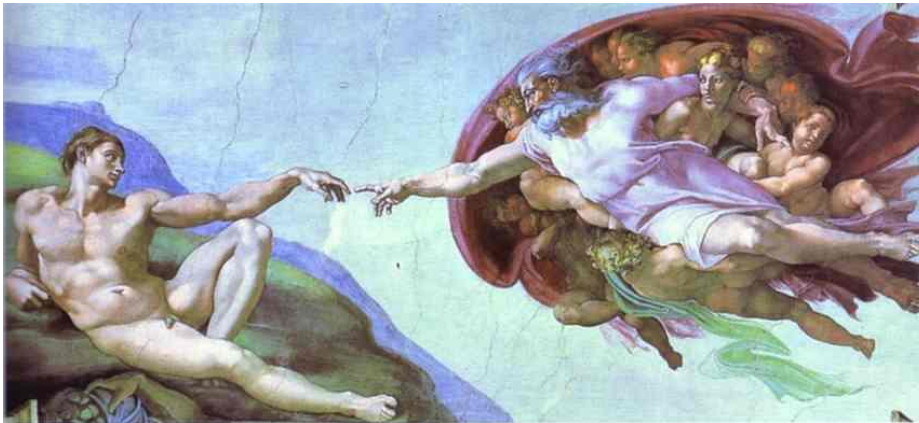
... І народом великим тебе Я вчиню, і поблагословлю Я тебе, і звеличу ймення твоє, і будеш ти благословенням.

І поблагословлю, хто тебе благословить, хто ж тебе проклинає, того прокляну. І благословляться в тобі всі племена землі (Буття 12:2-3).

Довірівшись Богові, Аврам вирушає у важкий шлях разом із своїми отарами, слугами, жінкою, племінником на ім'я Лот та його родиною. Ми не можемо надати точної дати початку їхньої мандрівки, але це трапилось приблизно біля 2050 року до н.е. Через деякий час Бог привів їх до Ханаану, де сказав Авраамові:

«... потомству твоєму Я дав оцю землю від річки Єгипту аж до річки великої, до річки Ефрата...» (Буття 15:18). Чоловікові похилого віку мало бути досить важко повірити в ці обіцянки: що всі племена землі будуть благословенними через Авраамову родину, і що його нащадки стануть великим народом, який заселить місцевість між рікою Євфрат та Єгиптом. Адже Сара була не тільки неплодною, - вона була вже у тому віці, коли мати дітей, здавалось, було вже неможливим. Але для підкріплення Своєї обіцянки Бог дає Авраамові інше ім'я. «...Буде ім'я твоє: Авраам», - сказав Він. І це значить «батько багатьох

народів». Сара стала Саррою, що значить «пані».

Создание Адама

Здійснення Божих обіцянок

Одну за іншою Бог виконав ці обіцянки. Як Він і пророкував, Авраам отримав благословення, в Ханаані його багатство та слава вирости безмірно (Буття 13:2). І не один, а багато народів почали своє існування від його родини. Серед них ізраїльтяни, ізмаїльтяни (пращури сучасних арабів), а також не такі численні народи, які постійно згадуються в Біблії, - такі як ідумеяни, мідіяніти, моавітяни та аммонітяни.

Набагато пізніше Бог виконав і обіцянку благословити через нащадків Авраама всі племена на землі. В Новому Заповіті говориться, що цю обіцянку Бог здійснив в Ісусі (Послання до Галатів 3:16).

Бог запевнив Адама та Єву, що один з їх нащадків усуне шкоду, яка була завдана людському роду гріхом. Вибравши Авраама, Бог визначив родинне дерево, в якому з'явиться той самий нащадок - Ісус. Поступово Бог звужував коло Своїх обранців - спочатку до народу Ізраїль, потім до коліна Юди, й, нарешті, до родини Давида, другого царя Ізраїлю (Друга книга Царів 7:12-13).

Бог виконав усі дані Авраамові обіцянки: деякі через кілька років, інші - лише через століття. Щодо Ісуса, то до Його народження минуло дві тисячі років. Навіть володіння Ханааном, обіцяне родині Авраама, було подаровано через століття по його смерті. Бог сказав Авраамові:

... потомство твое будет приходитьком в землі не своїй,
і будуть служити вони, і будуть їх мучити чотири сотні літ, але народ, якому служити вони будуть, Я засуджу ... потомству твоєму Я дав оцю ... (Буття 15:13-18).

Так Бог провістив пророцтво щодо рабства, до якого буде наведений народ Ізраїль в Єгипті приблизно через двісті років по тому.

Даючи ці перші обіцянки, Бог показує нам, як Він не завжди розглядає час так, як це робимо ми. З нашої точки зору обіцянка, яка залишається невиконаною протягом десятиліть, здається не чимось іншим, як пустими словами. Проте у Бога тисяча років - немов один день, і це підтверджує Новий Заповіт (Друге послання Петра 3:8). Для Нього обіцянка, яку було дано тисячу років тому, - те саме, що й обіцянка вчорашня. Не поспішаючи у виконенні всіх обіцянок, Бог випробовував нашу довіру до Нього та Його слова. Протягом усієї Біблії Бог дарує надію тим, хто вірить у Нього. Але надія навіть у своїй суті має передумовою терпляче очікування. Таким чином, починаючи вже від перших сюжетів в Біблії Бог показує нам важливість терплячого очікування та твердої віри у те, що Він дотримає Свого слова.